

ПРЕМИЈЕРНИ КОНЦЕРТ ЦРНОГОРСКОГ СИМФОНИЈСКОГ ОРКЕСТРА У ЦРНОГОРСКОМ НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ

Празник радости музицирања

Соња Маринковић

У склопу промотивне турнеје Црногорског симфонијског оркестра са концертима на Цетињу, у Херцег Новом, Подгорици и Никшићу (14-18. 12. 2007) у сали Црногорског народног позоришта у Подгорици наступио је на премијерном концерту новоосновани ансамбл под управом Алексеја Шатског са солистом, гитаристом Гораном Кривокапићем. Било је то прво јавно представљање пред подгоричком публиком резултата дуго припреманог и одговорно, професионално вођеног пројекта оснивања симфонијског оркестра као једног од стожера дјелатности Музичког центра Црне Горе. С разлогом је зато изазвало велику пажњу музичке јавности, али и свих културних посленика и широке публике.

Концертна турнеја означила је почетак сезоне 2007-2008. у којој је планирано да оркестар наступа једанпут мјесечно што, када се стекну други предуслови у погледу адаптације и изградње адекватног простора, поставља основу будуће много богатије редовне концертне сезоне. Како су аудиције за стално ангажоване чланове оркестра још у току и очекује се да буду завршене у јануару 2008. године, могли смо да упознамо његово садашње језгро употпуњено са неколицином гостујућих умјетника. Први пут пред црногорском публиком представио се диригент Алексеј Шатски, млади умјетник који је у последњих десетак година остварио значајну умјетничку каријеру,

као виолиниста и диригент.

Шатски је школован на познатим професионалним тељмама руске школе, сарадник је најзначајнијих савремених руских диригената - Владимира Федосејева, Иље Мусина, Александра Алексејева. Наступао је са водећим московским и петербуршким симфонијским оркестрима, у Шпанији, Шведској и Италији, усавршавао се у Великој Британији. Од 2007. године ангажован је као умјетнички руководилац и шеф диригент Црногорског симфонијског оркестра и са директором Музичког центра Црне Горе, композитором Жарком Мирковићем, одговоран је за стварање значајне, базичне институције музичког живота - симфонијског оркестра.

Мада су се први оркестри у Европи појавили још почет-

ком 17. вијека, класични симфонијски оркестар - чију основу чини квинтет гудачких инструмената (виолине подељене у двије секције, виоле, виолончела и контрабаси), двојни састав дрвених дувачких инструмената (флаута, обоа, кларинета и фа-

СА КОНЦЕРТА ЦРНОГОРСКОГ СИМФОНИЈСКОГ ОРКЕСТРА У ЦНП-У

риши) и концертни ансамбли професионално ангажованих музичара који су за то занимање посебно школовани на конзерваторијима најчешће основаним управо са том мисијом. Међу оркестрима најдуже традиције су они из Лондона (1813), Веча

(1842), Будимпеште (1853), Цириха (1868), Берлина (1887), Минхена (1893), док се на јужнословенском простору оснивају тек у 20. вијеку. Данас, европски стандарди културног живота подразумевају постојање сталних симфонијских ансамбала који својим концертним сезонама постављају стуб музичког живота.

избор најбољих по европским критеријумима и стандардима у јакој међународној конкуренцији, јер се данас многи музичари одлучују на анагмане у разним дијеловима свијета. Не изненађује стога да ће и састав Црногорског симфонијског оркестра бити интернационалан, као што се очекује да ће водећи умјетници Црне Горе наћи мотивацију да у том ансамблу буду ангажовани. Оно што је оркестар показао на свом премијерном представљању биће подстицајно за такву одлуку. Вјерујемо да његовим оснивањем музички живот у Црној Гори добија нову димензију и да ће се плодови тог рада осјетити у свим његовим сегментима, а не само у концертној дјелатности.

Маестро Шатски је за премијеру изабрао врло захтјеван програм: Росинијеву увертиру за оперу *Италијанка у Алжиру* која на раскошан начин пружа прилику да се представи виртуозитет дувачке групе, популарни концерт за гитару Шпанца Родрига, мајсторски писану композицију са, упркос симфонијском саставу ансамбла, суштински камерно конципираним оркестарским диоцима, што поново разоткрива пуни умјетнички потенцијал свих вођа диоциста, на крају, Менделсонову *Италијанску симфонију*, презенту раноромантичарског симфонизма писаног за оркестар виртуозних солиста, дјело врхунски захтјевно за музичаре које ведрином и

привлачношћу својих тема лако комуницира са публиком. Зебља да би за млад ансамбл који тек почиње са радом ово могло бити презахтјевно показала се потпуно неоправданом. Вођени поузданом руком диригента, суздраног али прецизног геста, јасне, стилски одмјерене интерпретације музичари су овом приликом демонстрирали своју пуну професионалну компетенцију, свирали су ангажовано, полетно, надахнуто, с разлогом су побрали бурне аплаузе и добили искрено одобравање. Добра међусобна комуникација и повјерење које указују диригенту биће сигурна основа будуће успешне сарадње.

Гитариста Горан Кривокапић је добро знан црногорској музичкој публици, његова висока интернационална репутација је на понос Црној Гори и била је мудра и исправна одлука да се управо њему повјери солистички наступ на промотивном концерту, чиме је најављена његова даља озбиљна сарадња са овим ансамблом. Кривокапић виртуозно влада инструментом али плаћени прије свега љепотом тона и способношћу да слушаоцима пажњу једноставно зароби у свијету своје музичке имажинације. На то су на прави начин реаговали и музичари оркестра претворивши Родригов концерт у прави празник радости музицирања. И зато се послје ове вечери мора искрено честитати на овом успјешно завршеном пројекту и пожељети да све што је визионарски осмишљено добије и своју пуну реализацију.

Вођени поузданом руком диригента, Алексеја Шатског, суздрано, али прецизно геста, јасне, стилски одмјерене интерпретације, музичари су демонстрирали пуну професионалну компетенцију, свирали су ангажовано, полетно, надахнуто, и с разлогом су побрали бурне аплаузе и добили искрено одобравање